# Kutlu Doğuma binler tebrikler

## Mersin’den okuyucumuz: “Gülün diğer çiçekler arasında üstünlüğü nedir? Neden Peygamber Efendimiz’le (asm) bazen gül, bazen bülbül özdeşleştiriliyor?”

Bugün Sevgili Peygamberimizin (asm) kutlu doğumunun 1441. yıldönümü. Peygamber Efendimizin (asm) doğum gününü yirmi yıldan beri kutlu doğum haftası olarak ilân edip, bu haftayı çeşitli etkinliklerle kutlayan ve hafta boyunca güzel ülkemizde güzel bir atmosfer meydana getirmeyi başaran Diyanet camiasına tebrikler… Diyanete yakışan etkinlikler, Diyanete yakışan bir biçimde geniş kesimlerin de katılımıyla devam ediyor. Özlediğimiz tablolar gözlerimizi dolduruyor. Bu etkinliklere bugün gazetemiz de bir ekle katılıyor. Yayıncısından okuyucusuna emeği geçen ve sahip çıkan herkesi kutluyorum.

Peygamber Efendimizin (asm) getirdiği eşsiz mesajdan anlıyoruz ki: Güller ve sâir çiçekler Allah’ın eşsiz güzelliğini ve cemâlî isimlerini kâinâta îlân eden birer îlânnamedir, birer mektûptur, birer mektûbât-ı Samedâniyedir, güzele âşık insanoğluna birer rahmet mesajıdır, cemalperest insanlara gülen birer âyettir. Güller ve çiçekler, topraktan yürüyen ve ağacın bünyesinde derhal hayatla tanışan hayat sıfatına mazhar unsurların meyveye durmadan önceki son gülümseyişidir.

Yaratılışça ve sanatça gül, diğer çiçeklere nazaran fazlaca yaprak demetiyle sarmalanmış, kokusuyla, rengiyle, suretiyle, duruşuyla, asaletiyle sanat-ı İlâhiyeyi vücudunda bayraklaştırmış. Bağların ve bahçelerin en latif tebessümü. Üstad Bedîüzzaman’ın ifadesiyle, “en latif bir yüz.”1

Her bir gül bir mühür, her bir çiçek bir imza. Her bir mühür ve imza, gül gibi, çiçek gibi yalnız Allah’a ait olan eşsiz bir sanat harikası ile insanoğluna arz edilmiş. Her bir gül, insanoğluna dostça uzatılmış, Allah’ın cemalini ve celâlini haykıran güler yüzlü birer şahadet parmağıdır.

Bahçeleri gülsüz, ağaçları çiçeksiz bırakmayan Fâtır-ı Hakîm, kâinat ağacını gülsüz bırakır mı? Kâinât gülünü Cennetsiz bırakır mı? İşte kâinat gülü Hazret-i Muhammed’dir (asm). Kâinat gülü Hazret-i Muhammed’in (asm) insanlara

müjdelediği meyve de Cennettir. Nitekim Kur'ân, kâinat ağacında her iyi davranışa mükâfat olarak sonsuz bir Cennet yaratıldığının müjdesi ile doludur.

Gül ve bülbül ifadelerinde şüphesiz mecaz hâkim olmuştur. Bu mecazları hakikat ile yorumlamalıdır. Her gülün bir bülbülü olduğu temsilinden ve her bülbülün gülün Yaratıcısına sayısız zikirlerle hamd ettiği gerçeğinden hareket eden Bedîüzzaman hazretleri, Peygamber Efendimiz'i (asm) bülbüllerin en efdali sıfatıyla vasıflandırıyor.2

Çünkü Peygamber Efendimiz (asm) kâinatta her gülün ve her gül değerinde zerrenin zikrini okuyan ve bu zikri Allah katına arz eden bir programla gelmiş ve bu programla insanlığı ebediyen kurtarmıştır.

Hiç şüphesiz tefekkür için tüm çiçekler en az bir gül kadar bulunmaz ve eşsiz birer yüksek değer taşırlar. Tüm çiçekler rahmet-i Rahmân'ın birer gülümsemesidir. Fakat örf-ü nasta tüm bitkileri temsilen, bitkiler içinde gül, çiçekler içinde sarı çiçek meşhur olmuştur. Mâlûm, Yunus da bir ilâhîsinde sarı çiçekle hasbihâl eder.

Üstad Bedîüzzaman Hazretlerinin, tüm güller ve çiçekler adına, bir tepeciğin eteğindeki bir sarıçiçekle ilgili tefekkürünü hatırlayalım:

"Bir bahar mevsiminde, garibâne, mütefekkirâne, seyahate gidiyordum. Bir tepeciğin eteğinden geçerken parlak bir sarı çiçek nazarıma ilişti. Eskiden vatanımda ve sâir memleketlerde gördüğüm o cins sarı çiçekleri derhatır ettirdi. Şöyle bir mânâ kalbe geldi ki:

Bu çiçek kimin turrası ise, kimin sikkesi ise ve kimin mührü ise ve kimin nakşı ise, elbette bütün zemin yüzündeki o nevi çiçekler onun mühürleridir, sikkeleridir.

Şu mühür tahayyülünden sonra, şöyle bir tasavvur geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektub, o mühür, o mektubun sahibini gösterir; öyle de, şu çiçek, bir mühr-ü Rahmânîdir. Şu enva-ı nakışlarla ve mânidar nebâtât satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi bu çiçek Sâniinin mektubudur. Hem, şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahrâ ve ova bir mektub-u Rahmânî hey'âtını aldı.

İşbu tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki: Nasıl bir mühür ile mühürlenmiş bir mektub; o mühür, o mektubun sahibini gösterir. Öyle de; şu çiçek, bir mühr-ü Rahmanîdir. Şu enva'-ı nakışlarla ve manidar nebatat satırlarıyla yazılan şu tepecik dahi, bu çiçek Sâniinin mektubudur. Hem şu tepecik dahi bir mühürdür. Şu sahra ve ova bir mektub-u Rahmanî hey'atını aldı. İşbu tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki: Her bir şey, bir mühr-ü Rabbanî hükmünde bütün eşyayı kendi Hâlıkına

isnad eder.…”3

Bu vesileyle; Rahmet Peygamberi Hazret-i Muhammed’in (asm) kutlu doğumunu tebrik eder, Rabb-i Rahîm’in ona indirdiği yüksek nuru ve rahmeti tüm insanlığa nasip etmesini Rabb-i Rahîm’den niyaz ederim.

**Dipnotlar:**
1- Sözler, s. 319
2- Sözler, s. 320
3- Sözler, s. 623